

ច្បាប់

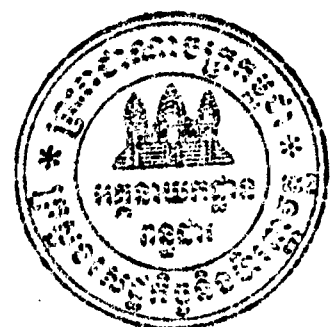
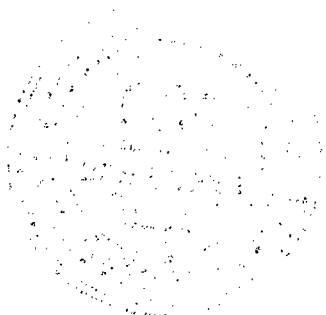
ស្តីពី

ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ឆ្នាំ១៩៩៤

ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ

០២ នស

ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៣

ជំពូកទី ២

អំពីចំណូលពន្ធដារ និង ពន្ធគយ

ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ

ផ្នែកទី I

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៨ .- ត្រូវបានបង្កើតពន្ធប្រចាំឆ្នាំលើប្រាក់ចំណេញខាងឧស្សាហកម្ម សិប្បកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម សេវាកម្ម ដោយរាប់ចំណូលទាំង
អាជីវកម្មព្រៃឈើ អណ្តូងរ៉ែ និង ធនាគារ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា៩ .- ពន្ធនេះត្រូវកំណត់លើប្រាក់ចំណេញ ដែលសំរេចបានដោយរូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា១០ .- ពន្ធនេះកំណត់ ៖

- នៅគ្រឹះស្ថានអាជីវកម្មជាគោលដៅមិនមែនគ្រឹះស្ថានមួយ ឬ ច្រើន
- នៅទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ឬ ផ្នែកអង្គការធនាគារកំណត់កន្លែងយកពន្ធ នៅកន្លែងចាត់ការជាក់លាក់
- នៅទីកន្លែងដែលកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ បើអ្នកជាប់ពន្ធមានសកម្មភាពអាជីវកម្ម ឬ
មានសារៈប្រយោជន៍នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយគ្មានទីស្នាក់ការនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា១១ .- ការកំណត់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ត្រូវអនុវត្តតាមរបបពិគ្រោះព្រឹត្តិ ឬ តាមរបបទៅតាម ។
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ កំណត់តាមប្រកាសអំពីបែបបទកំណត់ពន្ធនេះ ដោយយោលលើមុខរបរ
កំរិតផលរបរ និង ទ្រង់ទ្រាយអាជីវកម្ម ។

ផ្នែកទី II

ប្រាក់ចំណេញជាប់ពន្ធ និង អត្រាពន្ធ

មាត្រា១២ .- ពន្ធនេះត្រូវគិតលើប្រាក់ចំណេញដែលគិតចេញពីលទ្ធផលនៃតុល្យការសំរេចបានក្នុងឆ្នាំកន្លងទៅ ឬ ក្នុងរយៈពេល
១២ខែ ប្រសិនបើរយៈពេលនេះរៀបចំទៅតាមធម្មតា ។

បើប្រសិនបើមានតុលាការណាមួយ បានបញ្ឈប់កិច្ចការនៃគណៈកម្មាធិការនេះ ពន្ធដែលត្រូវបង់សំរាប់ធុរៈជាបន្ទាប់ ត្រូវគិតយកលើប្រាក់ចំណេញក្នុងរយៈពេលដែលកន្លងទៅ ចាប់តាំងពីថ្ងៃចុះរយៈពេលជាប់ពន្ធដែលកន្លងហួសទៅនោះ ។
 ចំពោះសហគ្រាសថ្មី ត្រូវគិតចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលធ្វើប្រតិបត្តិការ មកដល់ថ្ងៃទី ៣១ ធ្នូ នៃឆ្នាំដែលត្រូវគិតពន្ធ ។
 កាលបើមានធ្វើតុលាការជាច្រើន ៗ គ្នា ក្នុងកិច្ចការនៃឆ្នាំមួយដែលនោះ លទ្ធផលនៃតុលាការទាំងឡាយនេះត្រូវ ប្រកួតប្រជែងជាមួយគ្នានៃពន្ធ ដែលត្រូវបង់សំរាប់ឆ្នាំនោះទៅ ។

មាត្រា ១៣ .- ប្រាក់ចំណេញជាប់ពន្ធ គឺជាប្រាក់ចំណេញសុទ្ធតាមមតិលទ្ធផលទាំងអស់ នៃប្រតិបត្តិការគ្រប់ប្រភេទរបស់សហគ្រាសទាំង ឡាយដែលសំរេចបានរួមទាំងគំរើសលើសបានមកពីការលក់ភាគនានានៃទ្រព្យសកម្មពេលកំពុងធ្វើអាជីវកម្ម ឬ នៅពេលបញ្ចប់អាជីវកម្ម ។

មាត្រា ១៤ .- ប្រាក់ចំណេញជាប់ពន្ធបង្កើតឡើងដោយអំពើចំណូលលើសនៃអនុល ដែលសំរេចបានអាស្រ័យដោយមានការចំណាយអើប្បី នាំមកវិញ និង រក្សាទុកនូវចំណេញ ។

- មាត្រា ១៥ .- ត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយកាត់ចេញ ៖
- ១- សោហ៊ុយទូទៅគ្រប់ប្រភេទ ចំណាយខាងបុគ្គលិក និង ឈ្នួលភូមិសាស្ត្រ ថ្លៃឈ្នួលអចលនវត្ថុដែលសហគ្រាសបានជួល ដើម្បីធ្វើអាជីវកម្ម
  - ២- រំលស់ដែលសហគ្រាសបានធ្វើដោយត្រឹមត្រូវ និង ពិតប្រាកដ
  - ៣- ការប្រាក់ទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានទៅអ្នកចូលហ៊ុន ដោយគិតតែលើចំនួនប្រាក់ដែលលើសអំពីចំណែកទុនរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ
  - ៤- ពន្ធទាំងឡាយដែលជាបន្ទុករបស់សហគ្រាសហើយដែលត្រូវប្រមូលក្នុងកិច្ចការរយៈពេលវែង លើកលែងតែប្រាក់ពន្ធបន្ថែម និង ប្រាក់ពិន័យគ្រប់ប្រភេទ
  - ៥- សោហ៊ុយធ្វើដំណើរទាំងទៅទាំងមក ព្រមទាំងសោហ៊ុយសំណាក់នៅបរទេស ដែលនាយកសហគ្រាស ឬអ្នកកំណាង ខ្លួនបានចំណាយ ប៉ុន្តែលុះណាដែលដំណើរនោះត្រូវបានធ្វើដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់សហគ្រាស ។
 រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុកំណត់បញ្ជាក់អំពីបែបបទនៃការអនុញ្ញាតអោយកាត់ចេញខាងលើនេះ ។

- មាត្រា ១៦ .- ពុំត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយកាត់ចេញ ៖
- ១- ការប្រាក់នៃដើមទុនដែលជាប់ប្រើការ (រៀបរយលើដើមទុននេះបានមកអំពីខ្លួន)
  - ២- ចំនួនប្រាក់ដែលទុកសំរាប់ធ្វើជាប្រាក់បំរុង ឬ សិទ្ធិទាញ ។ ប៉ុន្តែសិទ្ធិទាញទាំងនេះ អាចចូលបានកាលបើទុក សំរាប់ជួសជុលនូវការខាត ឬ បន្ទុកដែលមានការបញ្ចប់ ហើយបានចុះលេខក្នុងការិយបរិច្ឆេទ ។
 រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង សេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ កំណត់អំពីបែបបទនៃការអនុញ្ញាតអោយកាត់ចេញនេះ ។
  - ៣- សោហ៊ុយចំណាយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អាជីវករ ។

មាត្រា ១៧ .- ចំពោះក្រុមហ៊ុនដែលទទួលបានស្ថិតិមានខ័ណ្ឌសីមា ប្រាក់ដែលការដែលបើកអោយអ្នកចូលហ៊ុនដែលជាអ្នកចាត់ការហើយ ដែលដាក់ចូលទៅក្នុងប្រាក់ជាសោហ៊ុយ និង ជាបន្ទុកនោះ ពុំត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយកាត់ចេញទេ បើកាលណាភាគច្រើន នៃចំណែកហ៊ុនរបស់អ្នកចូលហ៊ុនដែលជាអ្នកចាត់ការ ។
 ដើម្បីអនុវត្តនូវច្បាប់នេះ អ្នកចាត់ការទាំងឡាយដែលពុំមែនជាអ្នកចូលហ៊ុន ត្រូវចាត់ទុកជាអ្នកចូលហ៊ុនដែរ បើ កាលណាសហគ្រាស ឬ ក្រុមរបស់ខ្លួនដែលពុំទាន់តាមរូបពីអាណាព្យាបាល មានឋានៈជាអ្នកចូលហ៊ុន ។ ក្នុងករណីនេះ ក៏ដូចជាក្នុងករណីដែលអ្នកចាត់ការជាអ្នកចូលហ៊ុនដែរ ត្រូវចាត់ទុកថាជាអ្នកចាត់ការបណ្តាភាគហ៊ុនដែលជាសម្បត្តិ ឬ សិទ្ធិអាស្រ័យផលរបស់ក្រុមមិនទាន់តាមរូបពីអាណាព្យាបាល និង សហគ្រាសរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១៨ .- ក្នុងករណីដែលមានឱនភាពក្នុងការិយបរិច្ឆេទណាមួយ ឱនភាពនោះត្រូវចាត់ទុកជាចន្លោះសំរាប់ការិយបរិច្ឆេទច្បាប់ហើយត្រូវកាត់ឱនភាពនោះចេញពីប្រាក់ចំណេញសំរេចបានក្នុងការិយបរិច្ឆេទច្បាប់នោះ ។ បើប្រាក់ចំណេញនេះមិនគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ទូទាត់ជាស្ថាពរទេចំណែកនៃឱនភាពដែលនៅសេសសល់ ត្រូវយោងទៅការិយបរិច្ឆេទច្បាប់រហូតដល់ ការិយបរិច្ឆេទទីគិតចាប់ពីការិយបរិច្ឆេទដែលមានឱនភាព ។

មាត្រា ១៩ .- ដើម្បីគិតពន្ធលើសហគ្រាសដែលនៅក្រោមបង្គាប់ ឬ ដែលមានការត្រួតត្រានៃសហគ្រាសដែលស្ថិតនៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជានោះ ប្រាក់ចំណេញដែលផ្ទេរដោយមិនចំពោះអោយដល់សហគ្រាសទាំងឡាយដែលនៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជាទោះផ្ទេរដោយផ្ទាល់ឬ ឬ បន្តទៅក្នុងលទ្ធផល ឬ តំលៃលក់ក្តី ទោះដោយចេញចាយដទៃទៀតក្តី ត្រូវបញ្ជូនទៅក្នុងលទ្ធផលដែលគិតឃើញក្នុងបញ្ជីគណនេយ្យ ។

ត្រូវធ្វើដូច្នោះនេះដែរចំពោះសហគ្រាសទាំងឡាយ ដែលស្ថិតនៅក្រោមបង្គាប់នៃសហគ្រាសណាមួយ ឬ ក្រុមណាមួយ ដែលមានការត្រួតត្រាសហគ្រាសនៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជា ។

បើប៉ុន្មានមូលដ្ឋានអ្វីច្បាស់លាស់សំរាប់ធ្វើការកែតម្រូវអោយបានត្រឹមត្រូវមិនមែនចែងខាងលើនេះទេ ការកំណត់ផលទាំងឡាយដែលត្រូវជាប់ពន្ធត្រូវបានធ្វើឡើងដោយប្រៀបធៀបទៅនឹងផលរបស់សហគ្រាសដែលមានស្ថានភាពអាជីវកម្មដូចគ្នាហើយដែលធ្វើអាជីវកម្មចម្លង ។

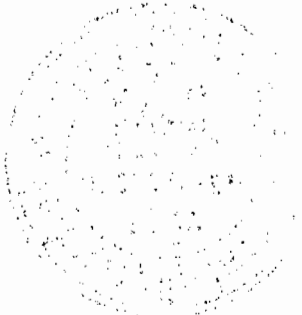
មាត្រា ២០ .- ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ត្រូវបង់តាមអត្រាកំណើនតាមរង្វង់នីមួយៗលើចំនួនប្រាក់ចំណេញប្រចាំឆ្នាំ ដូចមានកំណត់ក្នុង តារាងខាងក្រោម:

ប្រាក់ចំណេញសំរាប់គិតពន្ធប្រចាំឆ្នាំ	អត្រាពន្ធ
ដល់ ១.០០០.០០០ ៛	១០%
ពី ១.០០០.០០១ ៛ ដល់ ១០.០០០.០០០ ៛	១៥%
ពី ១០.០០០.០០១ ៛ ដល់ ២០.០០០.០០០ ៛	២០%
លើសពី ២០.០០០.០០០ ៛	៣០%

ផ្នែកទី III

ភារកិច្ចរបស់អ្នកជាប់ពន្ធ

មាត្រា ២១ .- អ្នកជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ដែលត្រូវបង់ពន្ធតាមរបបពិន្ទុព្រែកនោះ ត្រូវធ្វើជូនជាប្រែប្រួលឆ្នាំទៅ អង្គការពន្ធលើខិតប្រកាសអំពីប្រាក់ចំណេញដែលខ្លួនបានសំរេចក្នុងឆ្នាំមុន ឬ ក្នុងការិយបរិច្ឆេទដែលគិតបញ្ចប់ក្រោយបង្អស់ ។ លិខិតប្រកាសនោះ ត្រូវចុះបញ្ជីជាធាតុក្នុងរយៈពេល ៣ខែ ក្រោយពីដំណាច់ឆ្នាំ ឬ ពីពេលរលាយមិនការិយបរិច្ឆេទ ដែលគិតបញ្ចប់ក្រោយបង្អស់នោះ ហើយត្រូវមានភ្ជាប់មកជាមួយនូវលិខិតសារបូកទៅ ៖

១. តុលាការ

២. គណនីលទ្ធផល

៣. តារាងស្តីពីព័ត៌មានបន្ថែម

ចំពោះសហគ្រាសដែលមានឱនភាព ក៏ត្រូវធ្វើលិខិតប្រកាសអំពីចំនួនខាតនោះតាមបែបបទ និង ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ ។

មាត្រា ២២ .- អ្នកជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ត្រូវបង់វិធាននៃពន្ធលើប្រាក់ចំណេញប្រចាំឆ្នាំលើមូលដ្ឋាន ០.៥% (សូន្យក្បែស្រប្រាំភាគរយ) សរុបផលបរដែលសហគ្រាសរបស់ខ្លួនទាំងអស់សំរេចបាន ក្នុងពេលជាមួយគ្នា និង ក្នុងលក្ខណៈប្រចាំឆ្នាំនិងការបង់អាករ លើផលបរជូនទៅអង្គការពន្ធ

ក្នុងករណីដែលសហគ្រាសត្រូវបានលក់ ប្រាក់វិធានដែលបានបង់រួចមកហើយ ត្រូវកាត់ចេញក្នុងគណនីនៃអ្នកទិញ ដែលជាអ្នកទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុងនូវប្រាក់ពន្ធថាមីពីថ្ងៃលក់សហគ្រាសនោះ ។

នៅពេលគិតពន្ធលើប្រាក់ចំណេញប្រចាំឆ្នាំ អង្គការពន្ធត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានអំពីចំនួនប្រាក់ពន្ធត្រូវបង់ នូវសរុបប្រាក់វិធាន ដែលបានបង់រួចនោះ ហើយផ្តល់ដំណឹងជាលាយលក់អក្សរជូនអ្នកជាប់ពន្ធអោយចង់បង្រួប ដើម្បីធ្វើការទូទាត់ជាស្ថាពរ

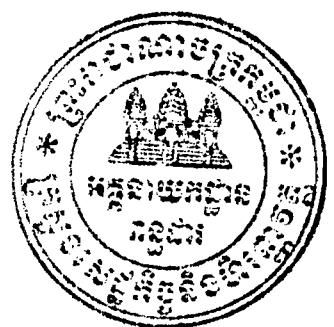
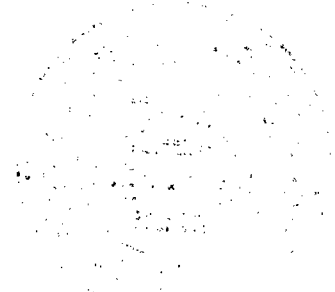
បើសរុបទឹកប្រាក់វិធានមានចំនួនច្រើនជាងប្រាក់ពន្ធត្រូវបង់ ចំនួនទឹកប្រាក់លំអៀងនេះចាត់ទុកជាប្រាក់វិធានសំរាប់ ឆ្នាំក្រោយ ឬ បម្រុងសម្រាប់ក្នុងករណីដែលសហគ្រាសត្រូវបានបញ្ចប់ ។

មាត្រា ២៣ .- អ្នកជាប់ពន្ធតាមរបបទៅការត្រូវធ្វើលិខិតប្រកាសជូនអង្គការពន្ធក្នុងមូលដ្ឋានដែលខ្លួនមានសកម្មភាពអាជីវកម្មជា រៀងរាល់មុនដំណាច់ឆ្នាំដែលកំពុងប្រកបកិច្ចការយ៉ាងយឺតបំផុតនៅថ្ងៃ ៣១ ខែ តុលា តាមចំនួនដែលអង្គការពន្ធត្រូវផ្តល់ជូន ចំនួនប្រាក់ចំណេញទៅការត្រូវកំណត់ដោយអង្គការពន្ធបន្ទាប់ពីបានត្រួតពិនិត្យ និង ពិភាក្សាជាមួយអាជីវករ ឬអ្នកដឹកនាំ ប្រាក់ចំណេញទៅការនេះ ត្រូវគិតតាមអត្រាចំណេញ ដោយយោលតាមប្រភេទ និង តាមមុខរបរអាជីវកម្មដែល មិនមាន កំណត់ក្នុងប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង សេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។
កិរិយាពន្ធនេះត្រូវកំណត់ជាស្ថេរវិនិច្ឆ័យរយៈពេលមួយមានកំណត់ ៣ ខែ, ៦ ខែ, ១ ឆ្នាំ ។
អ្នកជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញតាមរបបទៅការ ត្រូវបង់ពន្ធនេះប្រចាំខែជារៀងរាល់ខែ តាមលេខកំណត់ដោយអង្គការពន្ធ ។

ផ្នែកទី IV

សិទ្ធិទាក់ទងព័ត៌មាន

មាត្រា ២៤ .- អង្គការពន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវត្រួតពិនិត្យមើលនូវរាល់លិខិតប្រកាស មានសិទ្ធិអំពាវនាវរកនូវសេចក្តីបំភ្លឺ និង សេចក្តី បញ្ជាក់ អំពីអ្នកជាប់ពន្ធ មានសិទ្ធិកែតម្រូវលិខិតប្រកាស ប៉ុន្តែត្រូវអោយដំណឹងដល់សាមីខ្លួនអ្នកជាប់ពន្ធជាមុន អំពី មូលដ្ឋានដែលខ្លួនចំរុប និងចាត់ទុកជាគោល សំរាប់គិតយកពន្ធ ហើយត្រូវប្រាប់សាមីខ្លួនអ្នកជាប់ពន្ធទាំងនេះអោយមនុស្ស យល់ព្រម ឬ អោយធ្វើជូនមកនូវសេចក្តីយល់ព្រមមនុស្ស ឬ នូវយោបល់របស់គេក្នុងរយៈពេល ១ ខែ ។
បើពុំមានចំណែកក្នុងរយៈពេលនេះទេ អង្គការពន្ធត្រូវកំណត់នូវគោលសំរាប់គិតយកពន្ធ ។ សាមីខ្លួនមានសិទ្ធិឆ្លើយតបទៅ វេលាក្រោយដែលធ្វើបញ្ជូនហើយ ប៉ុន្តែត្រូវជូនភស្តុតាងពិតប្រាកដដែលខ្លួនលើកមកអះអាងនោះ ។

បើសម្បទានបានជូនយោបល់មកក្នុងរយៈពេល ១ខែ ដូចពោលខាងលើនេះហើយអង្គការពន្ធនេត្រៃប្រកាន់សេចក្តីដែល
ខ្លួនបានកែតម្រូវនោះ អង្គការពន្ធនេត្រៃអាចដាក់ពន្ធនាគារ ប៉ុន្តែសម្បទានជាប់ពន្ធ មានសិទ្ធិតវ៉ាក្រោយពេលដែលធ្វើបញ្ជីពន្ធនាគារ ។
អង្គការពន្ធនេត្រៃបង្ហាញនូវភស្តុតាងដែលជាមូលដ្ឋាននៃការកែតម្រូវនោះដល់អ្នកជាប់ពន្ធ ។

ពន្ធលើប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះ និង ដី

ផ្នែកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

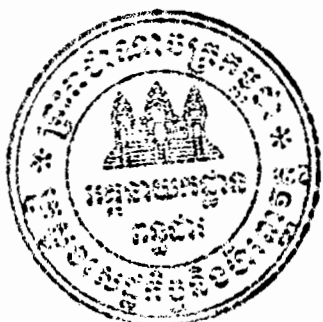
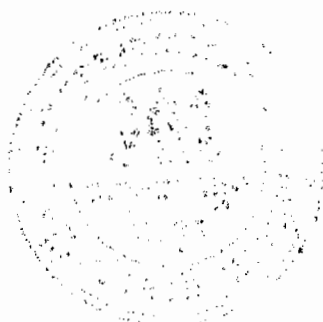
មាត្រា ២៥ .- ត្រូវបានបង្កើតពន្ធលើប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះ និង ដី ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា ២៦ .- ពន្ធលើប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះ និង ដី ត្រូវកំណត់យកលើប្រាក់ឈ្នួលដែលបានមកពីការជួល ៖
- អាគារដែលសង់លើដី ដូចជា ៖ ផ្ទះ រោងចក្រ រោងចក្រ រោងចក្រ ការិយាល័យ ។ ល ។
- ហត្ថករណីដែលជាប់ជាមួយគ្រឹះស្ថានឧស្សាហកម្ម
- ថាបន្តរណ៍ពាណិជ្ជកម្ម ឧស្សាហកម្ម ដែលនៅទីនេះមួយកន្លែង អាគារធំៗដែលទុកដាក់ធាតុរាវ ឬ ឥលិចឥលស្រេងៗ
ដូចជាប្រេងឥន្ធនៈ កៅស៊ូចាក់ជួល គ្រាប់ធញ្ញជាតិ
- ផ្ទះអណ្តូងទឹក ភតាល់សំរាប់ធ្វើជាជំនាញ ឬ ដើម្បីប្រកបអាជីវកម្មផ្សេងៗ
- ដីធ្លី ដែលគ្មានសំណង់ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងកន្លែងយកថ្ម យករ៉ែ ច្បារថ្ម បឹងចូរ ស្រែអំបិល ។

មាត្រា ២៧ .- ពន្ធលើប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះ និង ដីនេះមិនត្រូវអនុវត្តលើ ៖
- ប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះ និង ដី ដែលបានពិគបញ្ចូលក្នុងប្រាក់ចំណេញ នៃសហគ្រាស ឧស្សាហកម្ម សិប្បកម្ម កសិកម្ម
ពាណិជ្ជកម្ម ឬ មុខរបរអាណាធិកម្មណាមួយ ដែលស្ថិតក្នុងក្របខ័ណ្ឌត្រូវយកពន្ធលើប្រាក់ចំណេញតាមរបបពិគប្រាកដ ។
- ប្រាក់ដែលអ្នកជួលបានកំណត់ទុកធ្វើប្រាក់ធានា ហើយនៅពេលចប់កិច្ចសន្យា កម្មសិទ្ធិករត្រូវប្រគល់ប្រាក់ចំនួនអោយ
អ្នកជួលវិញ ។

មាត្រា ២៨ .- ពន្ធនេះត្រូវប្រមូលពីកម្មសិទ្ធិករ ឬ សិទ្ធិរដ្ឋរបស់កម្មសិទ្ធិករ ។

មាត្រា ២៩ .- អត្រាពន្ធលើប្រាក់ឈ្នួលផ្ទះ និង ដី ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង ១០ ភាគរយ នៃប្រាក់ឈ្នួលបុរេ ។ ប្រាក់ឈ្នួលបុរេ
គឺជាប្រាក់ឈ្នួលដែលបានចុះកិច្ចសន្យា ឬ បានប្រមូលត្រូវជាមួយអ្នកជួល ។

មាត្រា ៣០ .- ត្រូវបានលើកលែងមិនប្រមូលពន្ធពិព័ទ្ធត្រាក់ឈ្នួលដូរ និង ដី ដែលមានកំរិតទាប ។
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង សេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ មានសមត្ថកិច្ចកំណត់អំពីការលើកលែងនេះ ។

មាត្រា ៣១ .- ពន្ធលើប្រាក់ឈ្នួលដូរ និងដីត្រូវបង់ប្រចាំខែជាដាច់ខាតរយៈពេល គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានចុះកិច្ចសន្យា ឬបានព្រមព្រៀងគ្នា ។

ផ្នែកទី II

ភារកិច្ចរបស់កម្មសិទ្ធិករ និង អ្នកជួល

មាត្រា ៣២ .- កម្មសិទ្ធិករមានភារកិច្ចដូចតទៅ ៖

- ក- ត្រូវប្រកាសក្នុងរយៈពេល១៥ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃចុះកិច្ចសន្យាជួល ឬ ចាប់ពីថ្ងៃមានការប្រែប្រួលអំពីកិច្ចសន្យា ជូនទៅ អង្គការពន្ធនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ដែលកម្មសិទ្ធិករនៃកិច្ចសន្យានោះតាំងនៅតាមផ្ទះដែលអង្គការពន្ធផ្តល់រាយ និង ត្រូវចុះក្រាប មកជាមួយនូវច្បាប់ថតចម្លងនៃកិច្ចសន្យាជួលចំនួនមួយច្បាប់ ។
- ខ- ពេលយប់ជួលក្នុងរយៈពេល១៥ថ្ងៃ ត្រូវប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ជូនទៅអង្គការពន្ធដែលបានទទួលប្រកាសពីមុន ពាក្យប្រកាសទាំងឡាយត្រូវមានចុះកាលបរិច្ឆេទ និង ហត្ថលេខាដោយត្រឹមត្រូវរបស់កម្មសិទ្ធិករ ឬ អ្នកទទួលអាណត្តិ ដោយបានអនុញ្ញាតិ ។
- គ- ផ្តល់បង្កាន់ដៃទទួលប្រាក់ឈ្នួលជូនអ្នកជួលក្នុងពេលទទួលប្រាក់ឈ្នួលម្តង ៗ ។
- ឃ- ក្នុងរយៈពេលកំណត់ត្រូវបង់អោយគ្រប់ចំនួននូវប្រាក់ពន្ធ ឬ ប្រាក់ពិន័យ ដែលអង្គការពន្ធធានាកំណត់ ។

មាត្រា ៣៣ .- ក- ក្នុងករណីដែលកម្មសិទ្ធិករ មិនព្រមបង់ពន្ធលើឈ្នួលដូរ ឬ ដីនោះ អ្នកជួលមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវ ដកប្រាក់ ថ្លៃឈ្នួលដើម្បីបង់ពន្ធដោយគ្រប់ចំនួន ។

ខ- អ្នកជួលដូរ ឬ ដី ត្រូវចង្អុលបង្កាន់ដៃទទួលប្រាក់ដែលកម្មសិទ្ធិករផ្តល់ជូន និង ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានផ្សេងៗទៀតដែល នាំទៅដល់ការជួលចំពោះភ្នាក់ងារពន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការត្រួតពិនិត្យ ។

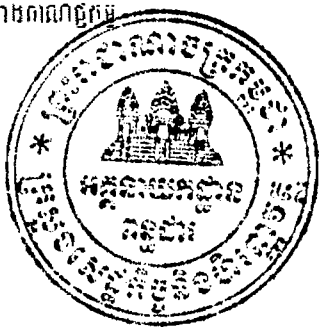
អាករលើផលរបរ

ផ្នែកទី I

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ៣៤ .- ត្រូវបានបង្កើតអាករលើផលរបរ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ទីការរដ្ឋ ។

មាត្រា ៣៥ .- បុគ្គលណាដែលប្រកបរបរទិញសំរាប់លក់ទំនិញមួយបង្គោល ឬ ជានិច្ចជាពេល ឬ ប្រកបរបរផ្សេងៗខាងពាណិជ្ជកម្ម

ឧស្សាហកម្ម សិប្បកម្ម សេវាកម្ម ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងអាជីវកម្មព្រៃឈើ អណ្តូងរ៉ែ និង នេសាទ នៅលើទឹកដីនៃ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រួមនៃច្បាប់នោះត្រូវជាប់អាករលើផលរចរ ។

កិច្ចប្រតិបត្តិការទាំងឡាយដែលសមូហភាព ឬ អង្គការណាមួយធ្វើខ្លួនឯង ឬ ប្រគល់សម្បទានអោយធ្វើជួស
ក្នុងមុខរបរដែលមានចែងខាងលើ ក៏ត្រូវជាប់អាករលើផលរចរនេះផងដែរ ។

មាត្រា៣៦ .- អាករលើផលរចរត្រូវប្រមូល ៖

- ១. នៅទីតាំងនៃគ្រឹះស្ថាននីមួយៗបើអ្នកជាប់អាករមានគ្រឹះស្ថានមួយ ឬ ក៏ច្រើន ។
- ២. នៅទីលំនៅ ឬ ទីសំចៃនៃអ្នកគំណាងដោយត្រឹមត្រូវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ បើអ្នកជាប់អាករមានគ្រឹះស្ថានក្នុង
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៣៧ .- បរទេសក្រៅពីការលក់ដូរត្រូវកំណត់អាករនៅកន្លែងដែលអោយខ្ចី ឬ អោយជួលកិច្ចការដែលបានធ្វើ ឬ សេវាដែលបាន
ផ្តល់ ទោះបីវត្ថុដែលអោយខ្ចី ឬ អោយជួលកិច្ចការដែលបានធ្វើ ឬ សេវាដែលបានផ្តល់នោះនៅទីណាក៏ដោយ ។

មាត្រា៣៨ .- ការកំណត់អាករលើផលរចរនេះ ត្រូវអនុវត្តតាមរបបពិតប្រាកដ និង តាមវិធីប្រើការ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ កំណត់តាមប្រកាសអំពីបែបបទកំណត់អាករនេះ ដោយយោលតាមមុខរបរ
កំរិតផលរចរ និង ទ្រង់ទ្រាយអាជីវកម្ម ។

មាត្រា៣៩ .- ត្រូវបានលើកលែងអាករលើផលរចរចំពោះ ៖

- ១. ការលក់ដូរផលិតផលកសិកម្មរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែលផលិតបានដោយខ្លួនឯង ទោះបីផលិតផលនោះមិនទាន់កែ
ឆ្នៃ ឬ ក៏កែឆ្នៃហើយ តាមទំលាប់នៃការងារកសិកម្ម ។
- ២. ការលក់ដូរទំនិញនាំចូល ដែលអ្នកនាំចូលយកទំនិញនោះផ្ទាល់ខ្លួននៅក្នុងប្រទេស ឬ បេញទៅក្រៅប្រទេស ក្នុងករណី
ទំនិញនាំចូលទាំងនោះបានបង់អាករប្រើប្រាស់ដូចបានចែងក្នុងផ្នែកទី III ខាងក្រោម ។
- ៣. អាជីវកម្មដ្ឋានចល័ត និង អចល័តតូចតាចដែលនឹងកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

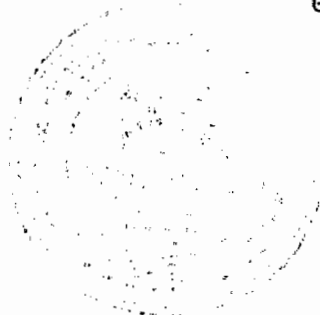
មាត្រា៤០ .- ការលើកលែងអាករដែលមានចែងក្នុងចំណុច១នៃមាត្រា ៣៩ មិនត្រូវអនុវត្តចំពោះការលក់ដូរផលិតផលកសិកម្មផ្សេងៗ
ដែលបានយកមកកែឆ្នៃរក្សាទុកសំរាប់លក់ និង ការរៀបចំតាមបែបផ្សេងទៀត អាស្រ័យដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍
ឧស្សាហកម្ម ឬតាមវិធីពាណិជ្ជកម្មណាមួយនោះដែលពុំអាចចាត់ទុកថាជាផលិតផលបន្តរបស់រដ្ឋ ឬជាការបន្តចម្លងនៃ
ការងារកសិកម្មឡើយ ។

ផ្នែកទី II

អំពីមូលដ្ឋានគិតអាករ និង អត្រាអាករ

មាត្រា៤១ .- អាករនេះ ត្រូវកំណត់លើចំនួនប្រាក់ដែលលក់បាន ដោយគិតទាំងសោហ៊ុយ និង ពន្ធបារពេល ឬ មួយគតិតាមតំលៃវត្ថុ
ដែលបានទទួលមកជាថ្មី ទាក់ទងទៅនឹង ៖

- ១. បុគ្គលទាំងឡាយដែលលក់ ឬលក់ដូរទំនិញសំភារៈ វត្ថុ ហើយបើគិតយាយជាដូច្នោះទៅ វត្ថុ វិមរវត្ថុ ឬវត្ថុសម្រាប់ប្រើប្រាស់
- ២. បុគ្គលទាំងឡាយដែលប្រតិបត្តិការនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា សំរាប់លក់ដូរវត្ថុធាតុដើមគ្រឹះស្ថានតាំងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

៣_ អ្នកទទួលកំរៃដើមសារ អ្នកតំណាង អ្នកទទួលអាណត្តិ ឬ អ្នកកណ្តាលទាំងឡាយដែលមានលក្ខណៈមិនទទួលត្រឹមតែកំរៃដើមសារប៉ុណ្ណោះ ពីកំរៃដើមសារដែលមានកំណត់ទុកជាមុនតាមតំលៃ ឬបរិមាណនៃទំនិញបើបញ្ចូលចុណប្រយោជន៍ផ្សេងក្នុងកំរៃដើមសារនោះថែមទៀត ឬ បីនាវាយករណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរព្រប់អ្នកដែលប្រគល់ការអោយខ្លួនអំពីតំលៃដែលបានព្រមព្រៀងនឹងធុកាតិម្យាងទៀត ។

មាត្រា៤២ .- សំរាប់បុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តកិច្ចការជាអ្នកទទួលកំរៃដើមសារ អ្នកតំណាង អ្នកទទួលអាណត្តិ អ្នកកណ្តាល ជាមេម៉ៅ មុខការ អ្នកជួលវត្ត ឬ សេវាករ ធនាគារ អាហារ អ្នកប្រាក់ អាករលើធនបរត្រូវទិញលើប្រាក់កំរៃប្រាក់លោះថ្លៃ ប្រាក់ផ្ទៃមូល ចុងការ ដី ធនប្រយោជន៍ផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា៤៣ .- សំរាប់សហគ្រាសម៉ៅការ អាករលើធនបរត្រូវទិញលើតំលៃនៃការដែលយញ្ញបាន ឬ ទឹកប្រាក់ក្នុងសារណា ឬ ទឹកប្រាក់ក្នុងវិញ្ញប័ត្រ រួមបញ្ចូលទាំងសោធុយ និង អាករជ្រប់មុខផង ។

មាត្រា៤៤ .- អត្រាអាករលើធនបរត្រូវកំណត់ ១% ចំពោះការយ ចំពោះកិច្ចការខាងឧស្សាហកម្ម សិប្បកម្ម និង អណ្តូងរ៉ែ ។ ក្រៅពីនេះ ត្រូវកំណត់ ២% ចំពោះការយ រៀងរាល់តែករណីមានចែងក្នុង មាត្រា ៤៥ និង ៤៦ នៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុនេះ ។

មាត្រា៤៥ .- អាករលើធនបរត្រូវផ្សេងដល់ ១០% ចំពោះ :

- ១_ ធនបរផ្សេងៗទៀតរបស់សណ្ឋាគារក្រៅពីមូលបត្រ
- ២_ ធនបរនៃអាជីវកម្ម ម៉ាស៊ីន និង រដ្ឋសាល
- ៣_ ធនបររបស់ភោជនីយដ្ឋាន ភោជនៈដ្ឋាន និង សហគ្រាស ដែលមានប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ទុកជាគ្រឹះស្ថានធីតាមសេចក្តីសុំនៃធនៈកម្មការដែលគាំទ្រការប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

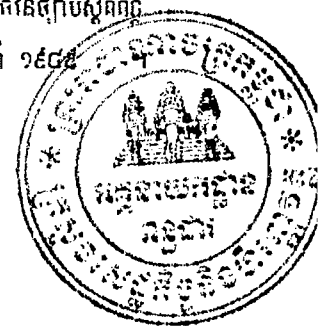
ផ្នែកទី III

កិច្ចការនាំទំនិញចូល

មាត្រា៤៦ .- កិច្ចការនាំទំនិញចូល ត្រូវរងអាករលើធនបរលើថា អាករប្រើប្រាស់នាមអត្រា ៤% ចូលភាគយ ហើយតែប្រាក់តែយ ។

មាត្រា៤៧ .- អាករប្រើប្រាស់ត្រូវប្រមូលក្នុងពេលដំណាលគ្នាដោយការប្រមូលធនបរលើទំនិញនាំចូល និង ត្រូវប្រមូលដោយអង្គការគយ ។

មាត្រា៤៨ .- ការពិន័យជាប្រាក់ និង ពិន័យផ្នែករដ្ឋបាល នាត់ចេញពីកិច្ចការប្រើប្រាស់ គឺ ស្ថិតនៅក្រោមអណ្តាតនៃច្បាប់ស្តីពីលើទំនិញនាំចេញ នាំចូលដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយក្រឹត្យលេខ ៤៧ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨៥

ផ្នែកទី IV

ភារកិច្ចរបស់អ្នកជាប់អាករ

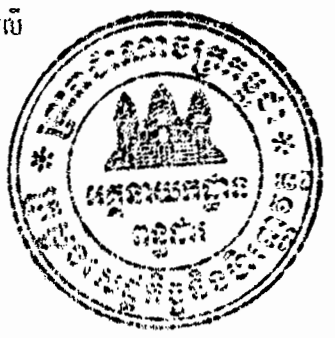
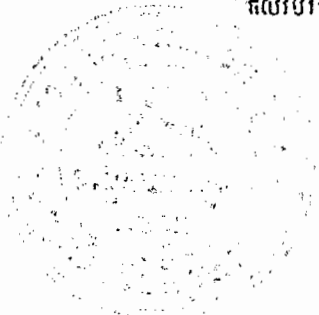
មាត្រា ៤៩ : អ្នកជាប់អាករលើផលរបរមានភារកិច្ចដូចតទៅ ៖

- ក- ត្រូវប្រកាសក្នុងរយៈពេល១៥ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃចាប់ផ្តើមប្រកបអាជីវកម្ម ឬ ចាប់ពីថ្ងៃមានការប្រែប្រួលអំពីស្ថានភាពអាជីវកម្ម ចូលទៅអង្គការពន្ធនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ដែលគ្រឹះស្ថានរបស់ខ្លួនតាំងនៅ តាមផ្ទះដែលអង្គការពន្ធផ្តល់អោយ ។
- ខ- ពេលឈប់ប្រកបអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន ឬ រដ្ឋអាជីវកម្មរបស់ខ្លួនអោយអ្នកដទៃ ព្រមទាំងអ្នកទទួលបាននោះចុងត្រូវប្រកាស ក្នុងរវាង ១៥ថ្ងៃ ចូលទៅអង្គការពន្ធដែលបានទទួលពាក្យប្រកាសពីមុន ។
- គ- ត្រូវកាន់ និង ថែរក្សាបញ្ជីគណនេយ្យ សក្ខីប័ត្រ អោយបានត្រឹមត្រូវតាមរបបគណនេយ្យដែលរដ្ឋបានកំណត់ និង តាម ការណែនាំរបស់អង្គការពន្ធ ហើយត្រូវបង្ហាញបញ្ជីគណនេយ្យ និងសក្ខីប័ត្រទាំងនោះដល់អង្គការពន្ធក្នុងពេលចាំបាច់ ។
- ឃ- ត្រូវដាក់អោយស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់អង្គការពន្ធចំពោះទំនិញដែលស្ថិតក្នុងអាជារលក់ជួរ ឬ ហ្គាំង ។

មាត្រា ៥០ : ចំពោះអ្នកជាប់អាករតាមរបបពិគ្រាដ នៅមុនថ្ងៃទី១០រាល់ខែ ត្រូវធ្វើជូនទៅអង្គការពន្ធនូវលិខិតប្រកាសផលរបរនៃ អាជីវកម្មរបស់ខ្លួនក្នុងខែមុនហើយត្រូវបង់អាករទៅតាមចំនួនផលរបរដែលបានប្រកាសនោះ ។ លិខិតប្រកាសនេះត្រូវមាន ចុះកាលបរិច្ឆេទ និង ហត្ថលេខានៃអ្នកជាប់អាករ ឬ អ្នកទទួលអាណត្តិដោយបានអនុញ្ញាត ។ បើក្នុងខែណាមួយ ពុំបានប្រកបកិច្ចការជាប់អាករអ្វីមួយទេ ក៏ត្រូវធ្វើលិខិតប្រកាសថា គ្មាន ជូនទៅដែរ ។ បើអ្នកជាប់អាករមានគ្រឹះស្ថានច្រើនកន្លែង ត្រូវធ្វើលិខិតប្រកាសផលរបរនោះមួយច្បាប់សំរាប់គ្រឹះស្ថាននីមួយៗ ។

មាត្រា ៥១ : ចំពោះអ្នកជាប់អាករតាមរបបថែរក្សាត្រូវធ្វើលិខិតប្រកាសជូនអង្គការពន្ធក្នុងមូលដ្ឋានដែលខ្លួនមានសកម្មភាពអាជីវកម្មជារៀងរាល់ឆ្នាំមុនពេលដាច់ឆ្នាំដែលកំពុងប្រកបកិច្ចការយ៉ាងយឺតបំផុតនៅថ្ងៃ ៣១ ខែតុលា តាមផ្ទះដែលអង្គការពន្ធ បានផ្តល់ជូន ។ ប្រាក់អាករដែលត្រូវបង់ ត្រូវផ្អែកជាមូលដ្ឋានលើផលរបរប្រមាណកំណត់ដោយអង្គការពន្ធបន្ទាប់ពីបានត្រួតពិនិត្យ និង ពិភាក្សាជាមួយអាជីវករ ឬ អ្នកតំណាង ។ កំរិតអាករនេះត្រូវកំណត់ជាស្ថេររវាង សំរាប់រយៈពេលមួយមានកំណត់ ៣ខែ, ៦ខែ, ១ឆ្នាំ ។ អ្នកជាប់អាករតាមរបបថែរក្សា ត្រូវបង់អាករនេះប្រចាំខែជារៀងរាល់ខែតាមពេលកំណត់ដោយអង្គការពន្ធ ។

មាត្រា ៥២ : ផ្ទះជំនួញណាដែលតាំងនៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជា បើប្រកបអាជីវកម្មក្នុងប្រទេសកម្ពុជាត្រូវចូលឈ្មោះអ្នកតំណាង ម្នាក់ដែលមានទីលំនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទៅអង្គការពន្ធអោយទទួលស្គាល់ផង ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវស្តីតាមរបបនៃអ្នកជាប់អាករលើផលរបរទាំងឡាយត្រូវធ្វើ ហើយត្រូវសន្យាបង់អាករលើ ផលរបរជូនផ្ទះជំនួញនោះ ។

ពន្ធលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និង យានជំនិះគ្រប់ប្រភេទ

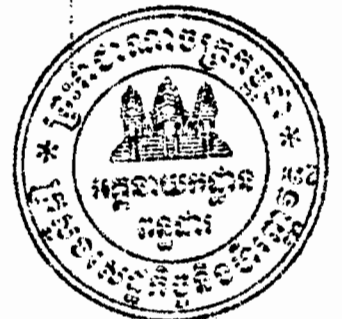
មាត្រា ៥៣.-

មាត្រា ២ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតពន្ធលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និង យានជំនិះគ្រប់ប្រភេទ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ
ដោយក្រឹត្យ លេខ ២៤ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩១ ត្រូវបានកែប្រែដូចខាងក្រោម

មាត្រា ៦ ថ្មី

ពន្ធលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និង យានជំនិះគ្រប់ប្រភេទតាមការកំណត់ដូចខាងក្រោម :

ប្រភេទមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និង យានជំនិះ	កំរិតប្រាក់ពន្ធសំរាប់ៗឆ្នាំក្នុងមួយត្រឡឹង	
	ដល់ ៥ ឆ្នាំ	លើសពី ៥ឆ្នាំ
រថយន្តដឹកទំនិញ ចុងចុង	១៥០ ០០០	
រថយន្តដឹកទំនិញ ចុងស្រកេ	៧៥ ០០០	
រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរចុងកាត់ខេត្ត ក្រុង ចុងដំ មានលើសពី ៣០ កោរ៉ាមី	១២០ ០០០	
រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរចុងកាត់ខេត្ត ក្រុង ចុងមធ្យម មាន ៣០ កោរ៉ាមីចុះ	៩០ ០០០	
រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរក្នុងក្រុង ចុងដំ មានលើសពី ៣០ កោរ៉ាមី	៩០ ០០០	
រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរក្នុងក្រុង ចុងមធ្យម មាន ៣០ កោរ៉ាមីចុះ	៦០ ០០០	
រថយន្តទេសចរណ៍ គ្រប់ប្រភេទ	ជំនក់ឆ្នាំពេលវិញ	
	ដល់ ៥ ឆ្នាំ	លើសពី ៥ឆ្នាំ
- កម្លាំងដល់ ៩ សេស	៥០ ០០០	៣៧ ៥០០
- កម្លាំងលើសពី ៩ សេស ដល់ ១២ សេស	៧៥ ០០០	៥០ ០០០
- កម្លាំងលើសពី ១២ សេស ឡើងទៅ	១២៥ ០០០	៧៧ ៥០០
ត្រាក់ទ័រកំលាំង ៥២ សេស	១៥ ០០០	
ត្រាក់ទ័រកំលាំង ៦៥ សេស	៩ ០០០	
ត្រាក់ទ័រកំលាំង ៧៥ សេស	៣ ០០០	
ទោចក្រយានយន្តទំហំពិសស្តុប ៧០ ស.ម ^m ចុះ	៣ ០០០	
ទោចក្រយានយន្តទំហំពិសស្តុបពី ៧០ ស.ម ^m ទៅ ១២០ ស.ម ^m ...	៤ ៥០០	
ទោចក្រយានយន្តទំហំពិសស្តុបចាប់ពី ១២៥ ស.ម ^m ឡើងទៅ ...	៧ ៥០០	
ត្រីចក្រយានយន្តដឹកទំនិញ ឬ អ្នកដំណើរ	១៥ ០០០	

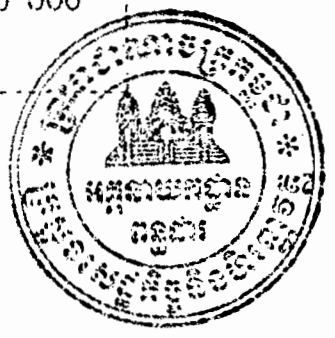
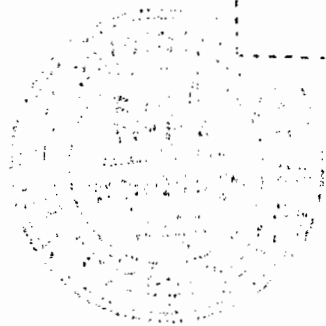

ផលយាន ឬ ផលយានយន្ត ផ្សេងៗ :

- កម្រាលដីកម្មកង់ណើរបណ្តោយលើសពី ៣០ ម៉ែត្រ	១៥០ ០០០
- កម្រាលដីកម្មកង់ណើរបណ្តោយលើសពី ២០ ម៉ែត្រ ដល់ ៣០ ម៉ែត្រ	១០០ ០០០
- កម្រាលដីកម្មកង់ណើរបណ្តោយ ២០ ម៉ែត្រ ចុះ	៥០ ០០០
- កម្រាលសណ្តោងមានកំលាំងពី ៣០ សេស ដល់ ៥០ សេស	៩ ០០០
- កម្រាលសណ្តោងមានកំលាំងពី ៥០ សេស ដល់ ១០០ សេស	១៥ ០០០
- កម្រាលសណ្តោងមានកំលាំងពី ១០០ សេស ដល់ ១៥០ សេស	២៤ ០០០
- កម្រាលសណ្តោងមានកំលាំងពី ១៥០ សេស ដល់ ២០០ សេស	៣០ ០០០
- កម្រាលសណ្តោងមានកំលាំងពី ២០០ សេស ដល់ ២៥០ សេស	៩០ ០០០
- កម្រាលសណ្តោងមានកំលាំងលើសពី ២៥០ សេស	១៥០ ០០០
- កាណូតនេសាទមានកំលាំងពី ១០ សេស ទៅ ៥០ សេស	៣ ០០០
- កាណូតនេសាទមានកំលាំងពី ៥០ សេស ទៅ ១០០ សេស	៩ ០០០
- កាណូតនេសាទមានកំលាំងពី ១០០ សេស ទៅ ១៥០ សេស	១៥ ០០០
- ទូកម៉ាស៊ីនចំហៀង រើមបង្កប់	៥ ០០០
- អូឃីរ	២៥០ ០០០

ផលយាន ឬ ផលយានយន្ត ផ្សេងៗ ផ្សេងៗ :

- កម្រាលដីកម្មកង់ណើដែលផ្ទុកបានត្រឹម ១ ០០០ តោនត្រូវបានដឹកដោយម៉ាស៊ីន	
- កម្រាលដីកម្មកង់ណើដែលផ្ទុកបានលើសពី ១ ០០០ តោន ដល់ ២ ០០០ តោន	៧៥០ ០០០
- កម្រាលដីកម្មកង់ណើដែលផ្ទុកបានលើសពី ២ ០០០ តោន	១ ២០០ ០០០
- កម្រាលនេសាទដែលមានកំលាំងត្រឹម ១៥០ សេសត្រូវបានដឹកដោយម៉ាស៊ីន	
- កម្រាលនេសាទមានកំលាំងលើសពី ១៥០ ដល់ ២៥០ សេស	១៥០ ០០០
- កម្រាលនេសាទមានកំលាំងលើសពី ២៥០ ដល់ ៥០០ សេស	៣០០ ០០០
- កម្រាលនេសាទមានកំលាំងលើសពី ៥០០ សេស ឡើងទៅ	៦០០ ០០០
- កម្រាលសណ្តោងដែលមានកំលាំងត្រឹម ២៥០ សេសត្រូវបានដឹកដោយម៉ាស៊ីន	
- កម្រាលសណ្តោងមានកំលាំងលើសពី ២៥០ សេស ដល់ ៥០០ សេស	១៥០ ០០០
- កម្រាលសណ្តោងមានកំលាំងលើសពី ៥០០ សេស ឡើងទៅ	៣០០ ០០០

ជំពូកទី ៣

បទបញ្ញត្តិរដ្ឋអំពីពន្ធ និង អាករ

មាត្រា៥៤ .- ការទទួលទ្វីអោយសំរេច នូវលក្ខណៈបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និង ការពិនិត្យកត់ត្រានូវបទល្មើសទាំងឡាយ គឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់អង្គការពន្ធ ។

មាត្រា៥៥ .- ទោះក្នុងករណីណាក៏ដោយ ក្រុមរាជការទាំងឡាយព្រមទាំងសហគ្រាសដែលរដ្ឋបានអោយសម្បទាន ឬ ដែលរដ្ឋត្រួតត្រា ហើយនិងគ្រឹះស្ថាន ឬ អង្គការសាធារណៈទាំងឡាយ ពុំអាចនឹងលាក់បំបាំងនូវការសំរាប់ក្នុងវិជ្ជាជីវៈចំពោះរដ្ឋាភិបាល ឬ អង្គការពន្ធនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដែលបំពេញមុខងាររាយពន្ធអាករនេះហើយដែលមានលិខិតឧទ្ទេសនាម និងលិខិតបញ្ជា បេសកកម្មត្រឹមត្រូវ ។

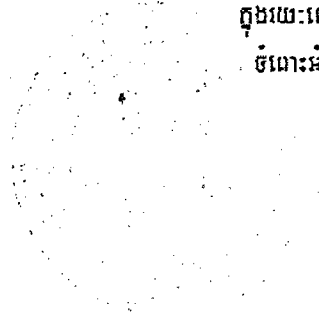
មាត្រា៥៦ .- ក្នុងករណីដែលអ្នកជាប់ពន្ធអាករ ពុំព្រមចង់ប្រាក់ពន្ធអាករ ឬ ប្រាក់ពិន័យអ្នកជាប់ពន្ធអាករអាចតវិទៅអង្គការពន្ធច្បាប់ លើតាមលំដាប់ច្បាប់ អោយលុប ឬ បន្ថយប្រាក់ពន្ធអាករ ឬ ប្រាក់ពិន័យដែលតម្រូវអោយចង់នោះ បើមានភស្តុតាង បញ្ជាក់ថា អង្គការពន្ធច្បាប់នោះកំណត់មិនត្រឹមត្រូវ ។
បើនៅតែមិនយល់ព្រម ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅតុលាការដើម្បីជំនុំជម្រះ ។
ក្នុងពេលរង់ចាំការដោះស្រាយចេញពីតុលាការ អ្នកជាប់ពន្ធអាករត្រូវចង់ប្រាក់ពន្ធអាករ និង ប្រាក់ពិន័យអោយគ្រប់តាម ចំនួន និងតាមពេលវេលាកំណត់ ។

មាត្រា៥៧ .- ការប្រកាសមិនគ្រប់គ្រាន់ ការប្រកាសពុំគ្រប់ ធានុទៅគឺបទល្មើសទាំងពួងលើបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះត្រូវរងការ ពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០\$ ដល់ ៥០.០០០\$ ហើយបើមានការបន្តពន្ធអាករ ត្រូវរងការពិន័យបន្ថែមឃើញ និង២ដងនៃប្រាក់ពន្ធអាករដែលបន្តនោះ ។
ក្នុងរយៈពេល២ឆ្នាំ បើពុំរាងចាលនៅប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតនោះ ចំនួនប្រាក់ពិន័យខាងលើត្រូវឡើងពី ២០.០០០\$ ដល់ ១០០.០០០\$ ។ ឯប្រាក់ពិន័យពីការបន្តពន្ធអាករត្រូវឃើញ ៣ ដងនៃប្រាក់ពន្ធអាករដែលបន្ត ។

មាត្រា៥៨ .- ត្រូវរងការកំណត់ពន្ធអាករតាមផ្លូវការ ចំពោះអ្នកជាប់ពន្ធអាករដែល . :
១_ ពុំបានប្រកាសជូនអង្គការពន្ធ តាមពេលវេលាដែលកំណត់ក្នុងច្បាប់នេះ
២_ ពុំព្រមបង្កើត ឬ ពុំព្រមជូនភស្តុតាងផ្សេង ៗ តាមការឃើញរបស់អង្គការពន្ធក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ
៣_ ពុំព្រមបង្ហាញបញ្ជីគណនេយ្យជូនអង្គការពន្ធ

មាត្រា៥៩ .- ចំនួនប្រាក់ពន្ធអាករត្រូវបន្ថែម ២៥ ភាគរយ ចំពោះអ្នកជាប់ពន្ធអាករដែលត្រូវជិតពន្ធអាករតាមផ្លូវការ ។ ចំនួន បន្ថែមនេះត្រូវឡើងដល់ ៥០ ភាគរយក្នុងករណីពុំរាងចាលជាដំបូង ដល់ ១០០ ភាគរយក្នុងករណីពុំរាងចាល លើកទី ២ និងឡើងដល់ ២០០ ភាគរយក្នុងករណីល្មើសបន្តទៀត ។

មាត្រា៦០ .- ការយឺតយ៉ាវ មិនបានបង់ប្រាក់ពន្ធអាករតាមពេលកំណត់ត្រូវរងការពិន័យជាប្រាក់ឃើញនិង ៥ ភាគរយក្នុង ១ ខែ លើចំនួនប្រាក់ពន្ធអាករដែលត្រូវបង់ ចំពោះអំពើល្មើសជាលើកទី ១ ។
ក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំ បើពុំរាងចាលនៅប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតនោះ អត្រាប្រាក់ពិន័យនេះត្រូវឡើងដល់ ១០ ភាគរយ ចំពោះអំពើល្មើសជាលើកទី ២ និងត្រូវឡើងដល់ ១៥ ភាគរយ ចំពោះល្មើសជាលើកទី ៣ ។

ចំពោះអំពើល្មើសជាបន្តទៀត អត្រាប្រាក់ពិន័យត្រូវឡើងដល់ ២០ ភាគរយ ។

ការយឺតយ៉ាវមិនបានបង់ពន្ធអាករនិងអាចអនុគ្រោះពន្ធការពេលបង់ពន្ធអាករ បន្ថយពន្ធអាករ ឬអោយរួចពន្ធអាករ បានតែក្នុងករណីមានមហន្តរាយដល់សកម្មភាពអាជីវកម្ម ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកជាប់ពន្ធអាករ ឬ អាយុជីវិត របស់អ្នកជាប់ពន្ធអាករ ។

ការអនុគ្រោះអោយពន្ធការពេលបង់ពន្ធអាករ ឬ បន្ថយពន្ធអាករ ឬ អោយរួចពន្ធអាករ ត្រូវកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួង វេជ្ជកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៦១ .. អង្គការពន្ធអាករស៊ីវិល តាមប្រមូលទារប្រាក់ពិន័យដែលអ្នកប្រព្រឹត្តល្មើសបានយល់ព្រមទទួល និង ប្រាក់ពន្ធអាករភ្នំបំពង់ ភ្នំពេញ ត្រូវបានទារអោយបណ្តាលមកពីការប្រព្រឹត្តិល្មើសជាប់ពន្ធអាករក្តី បណ្តាលមកពីការកំណត់ត្រូវទ្រទ្រង់ភ្នាក់ងារពន្ធក្តី ក្នុងកំឡុង ៣ ឆ្នាំ គិតចាប់ពីឆ្នាំដែលគិតយកពន្ធអាករ ។

ប៉ុន្តែបើមានការវិវាទឡើងដល់តុលាការហើយរកទៅឃើញថា អ្នកជាប់ពន្ធអាករពុំបានបង់ពន្ធអាករ ឬបង់ពន្ធអាករ ត្រូវបានគេរឹតតែខ្លាំងនោះ អង្គការពន្ធអាករអោយបង់ពន្ធអាករដល់ពេលខាងឆ្នាំ ដែលជាឆ្នាំបង់ពន្ធអាករកំណត់ត្រូវ ។

មាត្រា ៦២ .. ធនាគារដែលបានញុះញង់អ្នកជាប់ពន្ធអាករម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់អោយបរិសេស ឬ ពន្យារការបង់ពន្ធអាករតាមការ បំពានលើរូបរាងកាយ តាមការគំរាមកំហែង ឬ តាមការរៀបចំឧបាយកល សំយាវាចន្តការកំណត់មូលដ្ឋាន គិតពន្ធអាករ ឬ ការយកពន្ធអាករ ត្រូវទទួលទោសជាប់គុកពី ៦ ខែទៅ ៣ ឆ្នាំ ។

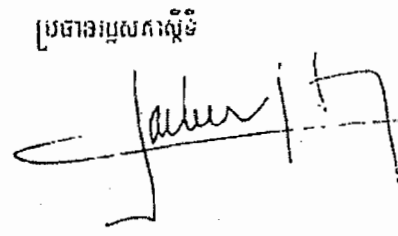
មាត្រា ៦៣ .. មន្ត្រី និង ភ្នាក់ងារពន្ធដារដែលបង្គំលួច គេបំបាត់ ប្រាក់ពន្ធអាករ ប្រាក់ពិន័យ ទារសំណុំ អ្នកស្លូត និង អ្នក កណ្តាលក្នុងបទស្លូត ត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

មាត្រា ៦៤ .. ក្រឹត្យច្បាប់លេខ ២៣ ក្រច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ស្តីពីពន្ធអាករ និង បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៦៥ .. ច្បាប់ត្រូវប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ច្បាប់នេះត្រូវបានអនុម័ត ដោយគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំច្បាប់ អនុម័ត នៅថ្ងៃ ទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ពេលវេលាប្រជុំ អង្គសភា លើកទី ១ នីតិកាលទី ១ ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣

ប្រធានអង្គការស្តីពី

ស៊ីន សុវណ្ណ

